

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie dalszej subwencji na wykupno ruin kościoła i klasztoru poddominikańskiego w Oświęcimiu.

Wysoki Sejmie!

Sprawa wykupna szczątków starożytnego kościoła i klasztoru poddominikańskiego w Oświęcimiu znaną jest już Wysokiemu Sejmowi ze sprawozdania Wydziału krajowego z dnia 16. Stycznia 1896 l. 2133, wskutek którego Wysoki Sejm uchwałą z dnia 6. Lutego 1896 wstawił do budżetu na r. 1896 jednorazowy zasiłek w kwocie 1000 zł. na konserwację tych ruin. Z powodów w zeszłorocznym sprawozdaniu z czynności dokładnie wyłuszczone, wyassygnował Wydział krajowy powyższy zasiłek nie na konserwację ale na częściowe pokrycie ceny kupna ruin, która dotychczas dla braku potrzebnych funduszków w całości spłacać nie mogła.

W roku 1897 komitet zawiązany dla sprawy wykupna wniósł do Wysokiego Sejmu ponowną petycję o subwencję 2000 zł. na ten cel, a Wysoki Sejm uchwałą z 13. Lutego 1897 przekazał tę petycję Wydziałowi krajowemu do zbadania i sprawozdania na najbliższej sesyi.

Według informacji przez Wydział krajowy zasiągniętych, udzielenie komitetowi dalszej subwencji z funduszu krajowego jest niezbędnem, jeżeli akcja jego tak szczęśliwie dotychczas prowadzona, nie ma być na szwank narażoną.

Komitet nabył ruiny wraz z 3 morgowym gruntem w roku 1895 za 16.000 złr., z tego spłacił dotychczas 10.000 złr. nadto kosztem 6 000 złr. a. w. odrestaurował starożytną kaplicę św. Jacka do tego stopnia, że w niej nabożeństwo odprawiać można.

Cały ten wydatek 16.000 złr. z wyjątkiem 1.000 złr. ofiarowanych przez kraj pokrył ze składek zebranych w przeważnej części między okolicznym ludem wiejskim. Pozostaje do spłacenia reszta ceny kupna w kwocie 6.000 złr., którą ze składek uezierać bardzo trudno, gdyż ofiarność publiczna złożeniem kilkunastu tysięcy złr. w znacznej mierze wyczerpaną już została, a ludność wiejska skutkiem klęsk elementarnych i nieurodzaju zubożała i składki obecnie tylko skąpo wpływają. Odroczenie zaś terminów spłaty umówionych w kontrakcie jest niemożliwem wobec rygору sprzedaży przymusowej nabytej posiadłości, która w ten sposób łatwo napowrót przejśćby mogła w ręce innowierców.

W tym stanie rzeczy i opierając się na opinii Krakowskiego grona c. k. konserwatorów, które akcyę komitetu wykupna ruin Oświęcimskich uznało za zasługującą ze wszech miar na poparcie i oświadczyło się za udzieleniem temuż komitetowi dalszej subwencji w kwocie 2.000 złr. — postanowił Wydział krajowy przedstawić Wysokiemu Sejmowi wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Komitetowi wykupna ruin kościoła i klasztoru poddominikańskiego w Oświęcimiu przyznaje się na częściowe pokrycie ceny kupna subwencję jednorazową w kwocie 1.000 złr. i wstawia się tę kwotę do preliminarza funduszu krajowego na r. 1898.

Z Rady Wydziału krajow. Król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

Lwów dnia 4. listopada 1897.

Marszałek krajowy :
S. Badeni w. r.

Sprawozdawca :
Tadeusz Romanowicz w. r.
Członek Wydziału krajowego.

